

Til forvalterne af de finansielle midler til jazz og beslægtede musikarter

Kære JazzDanmark, Statens Kunstfond, diverse fonde, Autor og andre foreninger og landets livespillende jazzmusikere og - komponister

I Danmark har vi utrolig mange skønne, stærke og talentfulde musikprofiler og bands indenfor et bredt spektrum af improviseret musik, jazz, worldmusik og eksperimentalmusik. Her findes også flere store internationalt anerkendte danske stjerner.

Der uddannes hele tiden flere musikere, måske også flere end der er publikum til i lille Danmark.

Men når man som bands kommer rundt i landet, viser det sig at der alligevel er mange åbne og interesserede lyttere, som værdsætter at opleve de kreative og berigende live-koncerter med nye og mere etablerede musiknavne, også indenfor smallere genrer.

Der bruges en del midler på at bringe nogle af disse orkestre ud i verden og rundt i landet.

Men i København, hvor en stor del af musikerne bor, findes der ikke et ordentligt mellemstort spillested, hvor de danske bands kan spille og publikum kan opleve både den danske og udenlandske jazz mv.

Der er fine store koncertsale med plads til de store navne (oftest andre end jazznavne, bortset fra under festivalerne), og ganske få små eksklusive klubber (Montmartre, som er lukket pt; Paradise og Klub Primi m.fl.).

Der er en bugnende jazzfestival, hvor man 10 dage om sommeren overalt i storbyen opdager hvor meget god musik der faktisk findes, mens resten af året ligger ret stille hen.

Da Montmartre i Nørregade lukkede, tog forskellige musikere og arrangører i sin tid et flot initiativ til at skabe Copenhagen Jazzhouse, et dejligt spillested, i lokaler som faktisk eksisterer endnu, under navnet Hotel Cecil.

Det er bare ikke længere et sted for jazz, men derimod mest for større navne inden for pop mm.

Ideen var vist at Alice skulle overtage funktionen efter Jazzhouse, men dér er det mest andre typer udenlandske og elektroniske navne som får lov til at spille, der er meget sjældent danske navne, og da slet ikke indenfor jazz. Der findes iøvrigt heller ikke noget flygel på Alice, dette er ellers et ret centralt behov for mange orkestre.

Allerede nogle år inden flytningen, blev de danske jazzensembler kørt ud på sidelinjen, og er til dels lidt hjemløse i byen. Musikerne har ikke længere et godt sted hvor de mødes omkring musikken, ingen af de eksisterende steder er der faste koncertprogrammer de fleste af ugens dage, og heller ikke et egentligt internationalt niveau hvad angår økonomi og standard. Ej heller er der plads til de store konstellationer. Men det er naturligvis godt, at disse steder findes sideløbende.

Et vigtigt afsavn er det manglende levende mødested for musikere, hvor de kan inspireres af hinanden. Det har stor betydning, at der er i hvert fald ét sted, hvor vi kan "hænge ud" og møde hinanden og musikere af internationalt format.

Hermed mistede jazzens økosystem, som omfatter både de unge opkommende kunstnere, de etablerede store og små navne, de udenlandske jazz-artister og publikum en meget vigtig scene.

Det har jo haft vældig betydning for dansk jazzliv, at vi har kunnet sidde og se alle de store stjerner helt tæt på i Jazzhouse.

Til forvalterne af de finansielle midler til jazz og beslægtede musikarter

Her citerer vi Morten Lunds nylige indlæg på Kulturmonitor (som var et svar på et indlæg sammesteds af Christian Have):

“Dansk jazz har brug for en nationalscene. En større scene som for eksempelvis det nu skandalenedlukkede Jazzhouse, der i sin tid var en af Europas absolut bedste jazzscener. Den var kendt og elsket af alle musikere, såvel som anmeldere og ikke mindst store internationale navne, der elskede at spille i Danmark. En slags jazzens Operahus eller Gamle Scene, hvor man måske i tilgift kunne have hjemsted for et fastansat nationalt jazzensemble og måske et junior ensemble?”

Vi kan som inspiration kigge på Norge, som har et meget frugtbart jazzmiljø, både mht. musikskoler, fantastiske musikere, et stort interesseret publikum og spillesteder i hele landet. I Oslo har de så deres Nasjonale Jazzscene på Karl Johans Gate, som et godt eksempel på et bredt og repræsentativt sted for jazz i en hovedstad.

Et nationalt spillested i DK vil være med til at bevare vores kulturarv og samtidig være rugekasse og laboratorie for de kommende generationer af musikere, komponister og performere....for slet ikke at tale om den kultur-værdi som publikum og lyttere vil opleve + turister + musik eksport etc.

Og selvfølgelig skal hele Danmark inddrages i etableringen af en National Jazzscene, måske kan det ligefrem være med mere end 1 scene.

Udover nationale og internationale koncerter, vil det være godt at samarbejde med div. institutioner, on-line aktiviteter og meget andet som vil kunne udvikle et jazzkunstnerisk kraftfelt til gavn for hele Danmark og atter sætte Danmark på jazzens verdenskort. For det er en myte at det forholder sig således i dag.

Vi tror at det ville kunne samle og styrke det fælles jazzdanmark som vi drømmer om - uanset stil, retning, genre, alder, æstetik og musikalsk overbevisning!

Vi skriver lige nu for at lufte vores desperation over at vi musik-kunstnere i København ikke har noget ordentligt spillested. Det gælder ligeledes for de gæstende jazzmusikere fra udlandet.

Vi har et brændende ønske om at få et hjemsted til at udfolde og dele ud af den musik vi bruger vores liv på at skabe.

Vi synes at der bør findes og afsættes midler og initiativ til at skabe et sådant spillested, og det bør være muligt at finde en velegnet lokalitet.

Det er fint nok at bruge nogle midler på eksport, men vigtigere i disse klimabevidste tider, at musikere først og fremmest kan spille i deres nærmiljø frem for at rejse til den anden side af jorden.

Vi bør fokusere på at højne jazzens infrastruktur herhjemme. De internationale samarbejder skal naturligvis fortsat understøttes, men lad os nu prioritere at skabe det fedeste miljø og de fedeste muligheder lokalt i hele Danmark først.

Til forvalterne af de finansielle midler til jazz og beslægtede musikarter

I vores øjne er der opstået en uheldig kløft mellem det fastansatte organisationssegment og det løst arbejdende indholdsskabersegment i kulturlivet generelt.

Vi ser at mange musikere ikke har overskud til at involvere eller blande sig i debatten, simpelthen fordi de har al fokus på overlevelse. Jazzmusikere er freelancearbejdende individer, og vi har set, ikke mindst under corona, hvor sårbar en gruppe, vi er.

Vi vil naturligvis meget gerne deltage og hjælpe alle, der måtte have interesse, med at udbrede kendskabet til jazzgenren, her er vi fuldstændigt enig med Christian Have i, at jazzen er en national stolthed rent fagligt, kunstnerisk og historisk.

Vi opfordrer dem der bestemmer og fordeler penge til jazzen til at arbejde på at skabe et nyt og værdigt spillested. Det kræver selvfølgelig at vi finder midler til at realisere dette.

Vi tror at JazzDanmark kan være central i en sådan indsats.

Vi er mange musikere, som gerne vil støtte op om dette, og også deltage aktivt i etableringen.

Kan vi f.eks. starte med at afholde et snarligt brainstorm-møde hos JazzDanmark?

Mange håbefulde og kærlige hilsener fra

Marilyn Mazur, Kasper Tranberg, Pernille Bevort, Fredrik Lundin, Morten Lund

Samt følgende medunderskrivende musikere:

Thomas Agergaard, Kathrine Windfeld, Simon Spang-Hanssen,
Josefine Cronholm, Anders Mogensen, Makiko Hirabayashi,
Peter Danstrup, Christina von Bülow, Thomas Hass, Daniel Franck,
Klavs Hovman, Bjarne Roupé, Soma Allpass, Nils Bosse Davidsen,
Jonas Johansen, Pia Boda, Anders Mogensen, Mark Solborg, Emil Hess,
Thomas Clausen, Lis Wessberg, Jesper Nordberg, Nicolai Kaas Claesson,
Matt Choboter, Claus Waidtløw, Nikolaj Hess, Michala Østergaard-Nielsen,
Johanna Borchert, Richard Andersson, Laurits Hyllested, Carsten Dahl,
Kjeld Lauritsen, Irene Becker, Torben Snekkestad, Morten Carlsen,
Samuel Hällkvist, Jakob Høyer, Jacob Christoffersen, Jesper Løvdal,
Katrine Madsen, Jakob Bro, Bjørn Heebøll, Rolf Thofte, Tineke Noordhook,
Anders Fjeldsted, Magnus Hjorth, Andreas Fryland, Lennart Ginman,
Jacob Anderskov, Pierre Dørge, Helen Davies, Palle Mikkelborg,
Mai Berit Guasora, Uffe Markussen, Martin Schack, Frands Rifbjerg,
Simon Toldam, Ida Duelund, Kim Kristensen, Katrine Suwalski,
Morten Ramsbøl, Stefan Pasborg

Og fonde: Ben Webster Fonden